

на небето и земята. Идете и проповѣдвайте, азъ ще бжда съ васъ до скончанието на вѣка.“

Христосъ казва: „Огънь дойдохъ да запала.“ Подъ думата „огънь“, Христосъ разбиралъ огъня на безсмъртието, който трѣбва да се запали въ всѣка душа. Който не разбира смисъла на този огънь, той ще се уплаши. Въ огъня на безсмъртието нечистото изгаря, а чистото остава. Въ първо време този огънь ще създаде голѣми пертурбации въ свѣта, но постепенно ще пречиства атмосферата, докато малки и голѣми разбератъ и почувствуватъ благото, което той носи въ свѣта. Това и невежитѣ днесъ съзнаватъ и казватъ: Свѣтътъ може да се оправи само чрезъ огънь. Докато всичко не се запали и изгори, свѣтътъ нѣма да се оправи. Подъ думата огънь тѣ разбиратъ вътрешния огънь въ човѣка. Ще кажете: Щомъ е така, не е нужна религия, вѣра, проповѣди, наука на хората. Като дойде огънятъ, той всичко ще пречисти. — И безъ това може, само че хората ще минатъ презъ по-голѣми страдания. И безъ да се изправя счупения кракъ на нѣкой боленъ, счупеното мѣсто ще оздравѣе, но кракътъ ще остане хилавъ. Обаче, разумниятъ хирургъ ще постави всѣка счупена кость на мѣстото ѝ, и кракътъ ще оздравѣе безъ никакъвъ дефектъ. Значи, знанието е отъ голѣма полза за човѣка. Ако не дойде Учитель въ свѣта, който да изправи нашитѣ удове — умове и сърдца, и да ги постави на мѣстата имъ, тѣ пакъ ще оздравѣятъ, но хилави ще останатъ. За да се изправи криво зарасналия кракъ на човѣчеството, ще дойде лѣкарътъ въ свѣта, отново ще счупи този кракъ и внимателно ще постави всѣка кость на нейното мѣсто. Природата не търпи никакви дефекти. Човѣчеството се нуждае отъ великъ Учитель, който да изправи неговитѣ изкривени удове. Човѣчеството се нуждае отъ великъ лѣкаръ-хирургъ, който да изправи кривозарасналитѣ му крака.

„Огънь дойдохъ да запала.“ За какъвъ огънь говори Христосъ? Той не говори за обикновения огънь, който хората познаватъ, но за огъня като наука, като възможность, съ която могатъ да излѣзатъ отъ обикновения животъ и да направятъ връзка съ великия алхимикъ, съ разумното начало въ природата. Това значи да разбиратъ езика на великата природа. Природата има свой езикъ, съ който хората могатъ да се разбиратъ. Който знае нейния езикъ и говори на него, тя ще му даде всичко, каквото желае. Който говори съ природата на чуждъ ней езикъ, тя ще му даде това,